

UNITÁRIUS ÉLET

III. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM.

1949. AUGUSZTUS 15.

UNITÁRIUSOK DEBRECENBEN

Debrecenben jártam, ahol a XVI. század második felében az erős lendületnek indult unitárius életet Arany Tamás lelkész bebörtönzésével és követőik üldözésével sikerült elnémítani.

Méliusz büszkén hangoztathatta akkoriban, hogy Magyarországon örökre véget vetett az unitáriusok terjeszkedésének. Hosszú időn át nem is találnak Debrecenben unitárius nyomokra. De háromszáz év múltán éppen egyik református papnak és főként leányának fiát, **Debreceni Szabó Józsefet** Kolozsvárra vetette a sors, ahol megismerkedett az unitárius hitigazságokkal, s tagja is lett — mint ő mondotta — a szeretet egyházának. Kolozsvárról hazatérve életcélul tűzte maga elé az egyház debreceni megalakítását.

Életcélját elérte. Sikerült egy kis vagyont gyűjtenie, s azt halálakor — 1892-ben — az egyházközség megalakulása céljaira hagyományozta. 1920 után a szörvány Budapest leányegyházközségévé alakult, s pár évvel később a város belterületén, a történelmi nevezetességű „nagytemplomtól” pár száz méternyire felépülhetett a templom.

Jól esett látni a Hatvan-utcában, a huszonnégyes számú ház kapuján a nagy betűs táblát: „Unitárius Egyház”, alább: „lelkészi hivatal”, s hogy a templomban minden vasárnap unitárius istentiszteletet tartanak.

Bent, a kapun belül a paróchia, néhány lakás, jobbról az utca felől a templom övezi a szép rendben tartott, ötszáz öles telek színes, virágos, gyümölcsfás udvarát.

A templom portikus egyben a vendégszobául is használt gyülekezeti terem előszobája is, magyaros díszítésű berendezéssel, faburkolatán az erdélyi unitárius vagy részben unitárius megyék és Hajdumegye címerével. A tágas, templom több, mint száz férőhelyének jórészt az istentiszteleteken meg is töltik a hívek. A templom falán márványtábla őrzi az alapító emlékét. A gyülekezeti teremben a presbitérium — egyik ülésén alkalmam volt megjelenni — féltő gonddal intézi a második háború után önálló egyházközséggé alakult gyülekezet ügyeit.

Ez a második háború erős próbára tette az eklézsia vezetőit és

ÁHITAT

Istenem én benned bízom.
Csak te benned egyedül.
Másban nincs, nem is lehetne

Bizalmam rajtad kívül.
Légy hát őrző pásztorem,
Oh mennyei hatalom.

(Unitárius énekes könyv. 113. ének.)

Mintha, itt a földi téreken, örökké a csalódások völgyében járnánk. Nincs olyan nap, amikor valakiben, vagy valamiben ne csalatkoznánk. Igen, Atyánk, mert bizodalunkat földi dolgokba és ebbe a világba vetjük. Pedig Te, Mindenható Isten, ezt a világot nem azért teremtetted, hogy bizodalunk ebben legyen nekünk, hanem inkább azért, hogy e világban nap-nap után megújuló csodák tekintetünket Feléd fordítsák. Hiszen e világban Rólad beszél minden. Hatalmadat hirdeti a vihar zúgása, a nap ragyogása, az éj csöndje, a nappal lármája, a harmatcsepp és az Óceán. A legkisebb fűszál is hatalmas költemény teremtő és fenntartó erődről. Oh máként is lehet, hogy Gondviselésed tekintetével egyszerre átfogod az egész világot és mint egyetlen porszemet, úgy ismered az embert, teremtésed legnagyobb csodáját, ki egymagában több titkot hordoz, mint a rajtakívül álló teremtett világ...? Itt magányom csöndjében, szerettem körében, megalázom magamat előtted Atyám! Szerte e világban kis faluk, hatalmas városok tornyaiban zúgnak a harangok... Távolságokból felém szűrődik kis falum harangja... Oh boldog idők, mikor hívó szavára ünnepi érzésekkel mentünk szent hajlékba és a fehér templom csöndjében ősi erővel tört föl lelkünkben a régi zsoltár: Tebenned bízunk eleitől fogva Uram... Oh mennyit változott minden és mi is mennyire megváltoztunk azóta. Csak Te vagy változatlanul most is ugyan az a szerető Atya... Szívemet hozzád emelem és Benned bízom Uram... Te vagy az én szabadító Istenem, mindennap várlak Tégedet... Segíts, hogy egy csöndes órára elfordulhassak lelkemmel ettől a világtól és bizalmam karjaival magamhoz ölelhesselek. Hozzád vágyom, Benned élek, Üdvöt mástól nem remélek... Jöjj hát Te is hozzám és áldj meg engem Atyám. Ámen.

A keresztény ember bizalma.

Zsoltárok Könyve. XX. rész. 8—9. vers.

„Ezek szekerekben, amazok lovakban bíznak; mi pedig az Úrnak, a mi Istenünknek nevére emlékezünk meg. Azok meghanyatlanak és elesnek; mi pedig felkelünk és megállunk.”

Kedves Atyámfia!

Hajolj lelkeddel te is a Zsoltár fölé. Gyere csináljunk együtt számadást, lássuk kiben van és, kiben kell legyen a mi bizodalunk. Ugye, azt nem kell bizonyítgassam neked, hogy mi emberek bizalom nélkül nem élhetünk itt a földön. Az élet létfeltétele, hogy mi mindig bízunk valakiben, vagy valamiben... A bizalom a lélek arany fonala, mely hozzáköt az élethez bennünket. Ha ez az égfonal megszakad a lélekben, abban a pillanatban összeroppannak a legszilárdabb jellemek és a legkeményebb egyéniségek is. Hangosan loccsan a Duna vize a sötét éjszakában. A hidról lezuhan egy élet, mert megszakadt benne a bizalom. Boldog családi életek szörnyű tragédiákká torzulnak, mert a házastársak szívében üresen tátong a boldogság egyetlen feltétele, az egymásiránti bizalom. Amíg élünk mindig a bizalom az éltető erőnk. Mondhatjuk, hogy csak addig élünk, amíg valakiben, vagy valamiben bízni tudunk.

S lám, bármennyire közös vonásunk is a bizalom, mégis nincsen más valami, amiben jobban különböznénk egymástól, mint a bizalom kérdésében. Mi emberek mindenben egyetérthetünk, de abban örökké különbözni fogunk egymástól, hogy ki miben, vagy kiben bízunk.

Ezt fejezi ki a Zsoltár az idézett igében: „Ezek szekerekben, amazok lovakban bíznak; mi pedig az Úrnak, a mi Istenünknek nevére emlékezünk.”

Amikor az élet nyugodt mederben folyik és zökkenés nélkül mulnak az esztendő, olyankor talán nem annyira életbevágó, hogy kiben, vagy

tagjait. Az épülettömböt több bom-batalát érte. Egyik hátsó épülete teljesen rombadólt. A romokat a hí-vek köz munkában eltakarították, a beomlott tetőt és a beszakadt me-nyezetet újjáépítették, majd Buzo-gány Kálmán lelkész és családja s a Nőszövetség kalákában kifestette a templomot és a gyülekezeti termet.

A terem egyben könyvtárhelyiség is: több, mint kétszáz kötetes könyv-tár díszíti az egyik. szekrényt. Az első számú könyv egy vaskos, ódon biblia 1704-ből. Az egyházi és világ-irodalom sok értéke mellett ott lát-juk egyik rendkívüli értékünket, a Keresztény Magvető csaknem teljes sorozatát, mellette az Unitárius Köz-löny, az Unitárius Jövendő, az Uni-tárius Szórvány és lapunk bekötött példányai. Évtizedek kitartó, lelke-sen gyűjtő munkáját hirdetik ezek a már ritkaság számba menő kötetek.

A terem falát az alapító Szabó József, az első gondnokok és a püs-pöki helynök arcképei díszítik.

Lelkielében és anyagiakban jó munkát végez az ősi, négyszáz éves egyházközség késő utóda, a fiatal egyházközség. Az utódok igyekeznek méltók lenni nagy elődeikhez, vér-tanu őseikhez és sokat áldozó alapí-tójukhoz. Megvan bennük az áldo-zatkészség és hitbuzgalom, igaz ma-gyar vallásunkhoz való ragaszkodás. Jelenlétük és magatartásuk is bizto-sítéka annak, hogy Magyarországon nem lehet többé gátat vetni az uni-táriusok terjeszkedésének.

Gidó Béla.

miben bízunk. De, amikor az események felduzzadnak, hogy nem lehet tudni, melyik pillanatban lépnek ki a békés mederből és áttörve az áradás ellen épített gátakat, kiszámíthatatlanná teszik a következményeket... az ilyen időkben az egyesek lelkének bizalma is kihat a közösségek életére. Ilyenkor tartozunk egymásnak azzal, hogy együttesen válasszuk meg bizal-munk tárgyát.

Magadon tapasztalhattad, hogy hiába vetted bizalmadat emberekbe, földi javakba és erőkbe. Előbb utóbb be kellett lássad, mennyire jóakarátú a zsoltár intése, mikor azt mondja: „Ne legyen bizodalmatok földi fejedel-mekben.“ „Egy emberben se bízzatok, kiben segítség nincsen.“ Válságos helyzetekben magadra maradtál. Csak Isten volt veled, ha volt Belévetett hited.

Nincsen még egy nép a földön, mely annyit csalódott volna mások-ban és önmagában is, mint a mi népünk. Hosszú századok alatt sokszor biz-tunk magunkban, még többször másokban és végeredményében mindig csak az tartott meg bennünket, hogy velünk volt az Isten.

Hogy mit jelent egy nép számára az Istenbe vetett bizalom, azt nagy-szerűen fejezi ki az ótestamentumi időknek az a fejezete, amelyre emlé-keztet az idézett Zsoltár. Hatalmas szekértáborral hompölyög az ellenség Jeruzsálem felé. A pásztorfiúból lett király maroknyi népe összeriad, mint a veszélybe került nyáj. Az ellenség a rettegett hadseregben, a zsoltáros ki-rály és népe Istenben bíz. A hadak biztosíthatják a győzelmet, de az üt-közetet el is veszthetik. Isten azonban csatát még soha sem veszített. Rette-gett helyzetében a bizalom szálán úgy csüng Istenen a nép, mint a gyermek az anyja emlőin, vagy mint gyümölcs a fán. Megismétlődik a nép életében a pásztorfiú sorsa, mikor a talpig páncélbaöltözött Góliát gúnyolódására imigyen válaszol: Te karddal és dárdával jössz ellenem, én pedig a Sere-gek Urának nevével jöttem a küzdelembe.

Ez a világ most is úgy néz ki, hogy sokan szekerekben, sokan lovak-ban bízunk. Földi erők és hatalmak roppant feszültségében, mi nem bizha-tunk másban, mint a békesség szent Istenében. Az Ő nevével kezdjük nap-nap után, becsülettel végzett, munkánkat. Az Ő nevével serkenünk fel csen-des nyugalomunkból. Az Ő nevével imádkozunk a holnapért, mely mindig megújítja Belévetett bizalmunkat. Minden változik, minden elmúlik. Csak egyedül Ő az örökkévalóság. Ősi hitünkkel most is Beléfogódzunk. Benne és általa állunk meg, mert: „Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?“ Csen-düljön össze szívünk imája a töretlen bizalom hangján.

Adj erőt megállanom,

Oh mennyei hatalom.

Amen.

Pethő István.

Ifjúsági világtalálkozó

A világszabadság lánglelkű költő-je, Petőfi Sándor halála százszén-dős fordulójának évében Budapesten tartja összejövetelét a világ ifjúsága.

A világ ifjúságához, a csehszlovák egyház püspöke, dr. Miroslav Novák, prágai püspök üdvözlő iratot intézett, melyet alább közlünk az egyik bu-dapesti napilap nyomán.

„A budapesti Ifjúsági Világkon-gresszus és Világifjúsági Találkozó alkalmából baráti üdvözlőmet kül-döm az egész világ ifjú nemzedéke minden demokratikus, haladószelle-mű tagjának, mert nemes erőfeszí-tésekkel harcol az ifjúság szabadsá-gáért a gyarmatokon és harcol azért, hogy szabad, demokratikus és igaz-ságos életkörülményeket biztosítson mindenki számára. A rövid idő alatt, amely alatt építjük a demokráciát, — amely a népek nemcsak politi-kai, hanem gazdasági szabadságot és függetlenséget is biztosít, — megta-nultuk az értékelését az összes elő-nyöknek, amelyeket a népi demo-krácia nyújt a keresztény egyházak-nak és a vallásnak. A népi demo-kráciában új rendet találtunk, amely az összes egyház számára nagyobb szabadságot és kölcsönös egyenlősé-get biztosít és amely megteremti a gazdasági előfeltételeket az erkölcsi-leg magasabb, a tökéletes élet szá-mára. Biztosíthatlak benneteket ar-

Gyermekegyháztalálkozás Magyarokaton

A budapesti egyházközség és nő-szövetség megrendezte gyermekegy-háztalálkozását Magyarokaton a „Szentáb-rahámi Pihenőben“.

Hála híveink mindig segítség-re kész támogatásának és táborvezető asszonyaink fáradságot nem ismerő áldozatos munkájának, sikerült bő-séges táplálkozást és kényelmes pi-henést nyújtani nyaraló gyerme-keinknek.

A táborozás júl. 8-án kezdődött és 22-én fejeződött be. Az idén csak egy tábort tarthattunk, s ebben a táborban lányokat és fiúkat együtte-sen nyaraltattunk. Összesen 19 gyer-mek vett részt az idei nyaraláson: 8 leány és 11 fiú.

A tábort sokan látogatták szülők, rokonok, ismerősök és jóbarátok egyaránt. A jóbarátok közül Vadady Albert, Sepsi János, a nőszövetség részéről Benes Vincéné, az egyház-község részéről Ferencz József lel-kész, Nagy Sándor kántor és Máthé Kálmán presbiter afiai.

A táborozás alatt két alkalommal volt nyilvános istentisztelet, melyen a gyermekeken kívül szülők, roko-

nok és látogatók vettek részt szép számban. Júl. 10-én Szolga Ferenc, 17-én Györfy István lelkész szolgált, 13-án pedig Bencze Márton lelkész tartott biblíamagyarázatot. Egy al-kalommal műsoros délután is volt, melyen a gyermekek szerepeltek az általuk összeállított apróságokkal. Nőszövetségünk elnöknőjének ugyan-akkor volt születésnapja, mely alka-lomra a Gácsér József afia által írt verset Varga Évike mondotta el.

A nyaralást több ízben tartott tábortűz tarkította a gyermekek bol-dog meglepedésére.

A nehéz körülmények között lét-rehozott, de sikeres táborozásért il-lesse hálánk és köszönetünk a nemes szívű adakozókat, akik pénzbeli és természetbeni adományaikkal segí-tettek, de főképpen illesse hálánk és köszönetünk nőszövetségi tagjainkat, nevezetesen Vadady Albertné elnök-nőt, Sepsi Jánosné alelnököt, Kertész Lajosné, Belovány Istvánné és Máthé Kálmánné, akik éjt nappallá téve si-kerre vitték háborúutáni első gyer-mekegyháztalálkozásunkat.

Szolga Ferenc.

ról, hogy minden igaz keresztény egész lelkiismeretével, szívével és minden gyakorlati erőfeszítésével mindig kész arra, hogy támogassa a

lendületeteket, amellyel a fiatal nemzedék boldogabb jövőjéért har-coltok. Istén áldását kérem jó mun-kátokra“.

Harangszentelés Pestszentlőrincen

A pestszentlőrinci gyülekezetben a több, mint tíz éves templom tornyában szeptember havában Isten akaratából megszólal a harang is. A harang történetét a gyülekezet lelkipásztorának a Presbitériumhoz intézett alábbi levele mondja el:

Úgy magam, mint családom nevében atyafiságos tisztelettel felajánlom, hogy az Egyházközség részére a Pestszentlőrinci Áll. templom tornyába egy 134 kg-os harangot, 3000 Ft. értékben költségmentesen öntettedek és szeretettel kérem, hogy a Presbitérium ezt az ajándékunkat az egyházközség részére fogadja el.

Hogy minden találgatásnak elejét vegyem, ezen felajánlásomhoz az alábbiakat közlöm: 1942. október 10-én este László nevű kisebbik gyermekünk felett az orvosok consiliomot tartottak. Paralisis gyanus agyhártyagyulladásal másnap, október 11-én, vasárnap reggel, amikor a csepeli szórványba indultam istentiszteleti szolgálatra, egyik barátom autóján feleségem bevitte a beteg gyermeket Budapestre, az Üllői-úti gyermekkorházba. Ott nyomban megállapították róla, hogy fertőző és átvitték a Szent László járványkorházba. Kétnapi vizsgálat után megállapították róla, hogy tuberkulotikus a fertőződése és az igazgató professzor közölte az eredményt: gyógyíthatatlan. Készüljünk rá a legrosszabbra.

Szörnyű volt a gondolata annak, hogy a gyermeket el kell veszíteni. Befelé sirt könnyekkel órákon át térdeltünk Feleségemmel együtt, oda-borulva a betegágy szélére. Vártuk a végzet beteljesedését.

Hitünket azonban nem veszítettük el. Vergődéseink legmélyebb pontján fel-feltört csüggedt lelkünk mélyéről a sóhajlás: Nem lehet az, hogy a professzoré volna az utolsó szó.

Feleségemmel együtt akkor tettünk Istennek fogadalmat, hogy ha visszaadja a gyermekünket, harangot öntetünk a pestszentlőrinci tornyba. Hadd tudja más is, hogy mily nagy az Isten kegyelme.

Gyermekünk nem azért gyógyult meg, mert mi ezt a fogadalmat tettük. De azóta üldöz a vágy bennünket, hogy ígéretünket mikor teljesíthetjük. Azóta megegyeszer nagyon közeljött hozzánk az Isten. Nemszámitva, hogy az ostrom alatt annyi emberrel együtt miként őrzött bennünket is. 1947. október 21-én nagyobbik fiunkat kiütéses tifusz megbetegedéssel a budapesti Szt. László járványkorházba szállították. Feleségemet azokban a napokban súlyos műtétet a marosvásárhelyi egyetemi klinikán operálták. Háromheti vesztésgár alatt rendőrök őrködtek lakásunk előtt, hogy a lakást el ne hagyassam. Amíg feleségem állapotáról értesítést kaptam és amíg fiam állapota jobbra fordult: az a 10 nap összeolvadt az örökkévalósággal és a

pillanatok ezer meg ezer harangja folyton azt kongatta lelkembe, amit a Zsoltár is tanít: „Teljesítsd a feladást fogadásodat!” Ezért rendelttem meg a harangot.

En azt hiszem, hogy mindenki olyan gazdag, mint amilyen boldog. Mi pedig megpróbált szülők és megőrzött gyermekek nagyon boldogok vagyunk, hogy teljesíthetjük Istennek tett fogadalmunkat.

Lemondással, nélkülözéssel, amint Reményik írta: Ahogy lehet! De újjongó örömmel és határtalan boldogsággal.

Bár mindenkinek ez a boldogság töltene el a lelkét, aki a harangunk hangját hallja!

A kegyelem Istene legyen velünk.
Pestszentlőrinc, 1949. július 10.

Atyafiságos szeretettel

Pethő István

lelkész.

A harangszentelést a szept. 11-én, vasárnap d. e. kivételesen 10 órakor kezdődő istentiszteleten tartják, melyre e helyről is meghívunk minden érdeklődőt.

H I R E K

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁGI ALKOTMÁNY

elválasztja az egyházat az államtól, hogy a lelkiismereti szabadságot minden állampolgár számára egyformán biztosítsa. Mindenki lelkiismerete parancsa szerint eleget tehet egyháza iránti kötelességének, s követheti annak az egyháznak tanításait, mely lelkiismerete elgondolásával legjobban megegyezik. E tény a fejlődés újabb állomásait jelenti. Az egyház és állam között kötött egyezmény változatlanul érvényben marad.

30.000 forint rendkívüli segélyt engedélyezett a magyar kormány az lekezeti dologi és helyreállítási költségű egyház központja és gyűlései támogatására. Jutott belőle minden gyülekezetbe valami, hogy érezzük mindnyájan a népi demokrácia segítő munkáját egyházi életünkben.

Rádió közvetíti istentiszteletünket a Koháry-utcai templomból aug. 28-án d. e. 10 órakor. Szolgál: Bajor János füzesgyarmati lelkész.

Egyházköri Tanácsunk legközelebbi ülését szeptember 11-én tartja.

Belső emberek Polgárdira tervezett augusztusi összejövetele elmaradt. Találkozójukat szeptember hó második hetében tartják meg.

Özv. Szilágyi Jánosné sz. Kiss Ilona 75 éves korában elhalt, néhai Kiss Samu küküllőszéplaki lelkészünk leánya volt. Hátramaradottainak vigasztalást kívánunk.

Kocsordi ifjak lelkészük vezetésével meglátogatták az újjáépülő Budapest nevezetességeit. Aug. 14-én, vasárnap d. e. részt vettek a Koháry-utcai templomban tartott isten-

tiszteleten. Az istentisztelet után a budapesti nőszövetség a gyülekezeti teremben frissítővel kedveskedett a vidéki vendégeknek. Ebédre pedig a Misszió Házban látták őket vendégül.

A Theológiai Intézetbe beiratkozni szándékozók részére szept. 1-től kezdve minden csütörtökön d. u. 5-6 között, a Koháry-utcai I. e. könyvtárteremben Ferencz József igazgató tanár ad felvilágosítást.

Olvasóinkat arra kérjük, ne felejtkezzenek el arról, hogy a nyomda állandóan sürgeti a fizetést, az előfizetési díjak gyors és pontos beküldése, munkánk legjobb támasza.

Lapunk mostani száma nyomdatechnikai okok miatt néhány napi késéssel jelent meg, melyért olvasóink szíves elnézését kérjük.

Házasság. Ifj. Gidó Béla vámszaki tiszt, a tornanádaskai vámhivatal vezetője Miskolcon, július 17-én unitárius házasságot kötött Nagy Margittal. Tanuk voltak dr. Imreh Dénes egyházi főgondnok, közjegyző és a vőlegény nagybátyja, Gidó Károly tisztviselő. Az esketési szertartást Buzogány Kálmán debreceni lelkész végezte, népes templomi gyülekezet előtt. Egykor a kolozsvári ifjúsági Dávid Ferenc egyesület, majd a budapesti Brassai Sámuel unitárius ifjúsági egyesület több éven át volt elnöke házasságára egy Istenünk áldását kérjük.

Egyházzenei hangverseny lesz szept. 3-án este (szombaton), 7 órai kezdettel a Budapest, Vas-utcai prot. helyőrségi templomban. Közreműködnek Dálnok Lajos orgonaművész, Kosovitz Ferenc operaénekes és énekkar. Résztétel teljesen díjtalan.

A Bethlen Szövetség egyházzenei és kántor szakosztálya új kántorképző és kántortovábbképző tanfolyam megrendezését határozta el. A tanfolyam egy éves. A tanítóképző intézetet végzettekén kívül a tanfolyamon résztvehetnek megfelelő előképzettségű és a felvételi vizsgát sikerrel letett hallgatók. A tanfolyamon résztvenni óhajtó hallgatókat kérjük, hogy a személyi adataikat és végzettségüket feltüntetve kérésüket az illetékes unitárius lelkész hivatalt útján küldjék be szept. 5-ig az Egyházköri Tanács címére.

A központi iroda áthelyezése. Lelkész, egyházi tanácsos és más érdekelt afiait értesítjük, hogy egyházunk központi irodáját f. é. szept. 1-ével jelenlegi helyéről (Budapest, V., Koháry-u. 2-4. sz. alól) Budapest, IX., Hőgyes Endre-u. 3. szám alá helyeztük át. Villamoson megközelíthető: Déli pu-ról a 45 és 63-as, Keleti pu-ról a 44 és 6-os, a Nyugati pu-ról a 6-os villamosok vonalán. Lezállás minden viszonylatban az Üllői-út és József-körút keresztezésénél.

GYULA:

id. Gyarmathy Gergely afia a szórvány buzgó tagja, ifj. Gyarmathy Gergely egyházköri tanácsos afia édesapja elhunyt. Isten vigasztalása legyen hátramaradottáival.

A BUDAPESTI EGYHÁZKÖZSÉG HIREI:

Mosonmagyaróváron a református templomban szeptember 11-én úrvacsoraosztással egybekötött istentiszteletet tartunk. Szolgál: Szolga Ferenc.

Levélen (Moson vm.) az evangélikus templomban szeptember 11-én délután 3 órakor úrvacsoraosztással egybekötött istentiszteletet tartunk. Szolgál: Szolga Ferenc.

Az egyházközség könyvtárát a nyár folyamán sikerült annyira rendezni, hogy szeptemberben már közönségünk rendelkezésére bocsáthatjuk. A könyvtár kezelőjét a szeptemberben tartandó ülésén jelöli ki a presbitérium. A könyvtárt — egyúttal olvasóterem is — a volt cserkészotthonban helyeztük el. A könyvtár szeptember 1-től vasárnap istentisztelet után és csütörtökön d. u. 5—6 közt van nyitva.

Vendégszobát rendezett be egyházközségünk elnöksége az I. emeleti régi tanácsteremben Istenben boldogult dr. Josipovichné Németh Irma hagyatékának bútorából. Takarítási díj napi 6 Ft.

Budapesti templomunk helyreállítására a legutóbbi kimutatásnak az Unitárius Élet július 15-iki számában történt közzététele óta a következő adományok folytak be az egyházközséghez: Nagy Lajos Dénes 10, özv. Román Lajosné 150, Mody János 10 és dr. Zsakó István 2 forint. Az egy igaz Isten áldása legyen a jókedvű adakozókon!

A diákakció céljaira július hó folyamán a következő adományok érkeztek a budapesti egyházközséghez: Mikó István 5, Szász János 5, dr. Gyulay Tibor 5, dr. Schey Ilona 2, Mocsáry Géza 8, Ajtai László 20, ifj. dr. Csiki Gábor 8, dr. Papp Antalné 3, Kelemen Géza 20, Lőrincz Ákos 10, Bencze László 5, Balla Domokos 5, Szőke Miklós 5, dr. Semező Sándor 2, Páll Sándor 7, Ferenczy Istvánné 10 forint.

PESTSZENTLŐRINC:

Gyülekezeti nap Pestszentlőrincen. Szokásos havi gyülekezeti evangélizációnkat szept. 4-én d. u. 6 órai kezdettel tartjuk a Gyülekezeti Teremben a csepeli híveink rendezésében. Ennek a gyülekezeti találkozónak az adja meg a különös jelentőségét, hogy ezen a vasárnapon délután a templomban közszemlére tesszük ki a harangot, hogy híveink láthassák. Ezen a napon az Úrasztala mellett dobbanásravaró ércszívével még némán, de újjongó szeretettel köszönt a templom csöndjében a harang, hogy aztán másnap a szerelő munkások segítségével fölemelkedjék rendeltetési helyére és ott befészkélje magát a zöld zsulus ablakok légterébe. Ahol aztán a következő vasárnap, szeptember 11-én d. e. 10 órakor tartandó harangszentelési istentisztelet alkalmával fog először megszólalni Istenhez hívogató áldott harangzúgása.

A pestszenterzsébeti szórvány hívei a júl. 3-i gyülekezeti összejövetelen közel 400 Ft-ot adtak és gyűjtöttek össze a Rózsa utcai imaház belső berendezéseinek költségeire. A lelkes és népes csoport ezzel újra az építés munkájába kezdett. Hisszük, hogy Szőke Gyula gondnok buzgó fáradozása további sikerre viszi az egyre öntudatosabb gyülekezetet.

A kispesti presbiterek példaadása: Az aug. 7-i gyülekezeti evangélizációt a kispesti hívek rendezték. A presbiterek az evangélizáció előtt egy hónappal megkezdték a szervezés munkáját. A lelkes irányítása mellett körzetekre osztották maguk között a város területét. Mint világi papok és papnők járták végig a családokat, bűzdítván a híveket az egyházi életben való áldozatos részvételre. Damó Sándorné, Dobrovits Józsefné, Galántai Józsefné, id. Bodor János, Dévavári Zsigmond, id. Papp József, Ferenczy Zoltán presbiterek, Tóth Pálné, Czirmay György kántor, Szőke Lajosné (rom. kath.) fáradhatatlan munkájukkal állították az evangélium szolgálatába a kispesti szórvány minden tagját. A szervezésben segítségükre volt Simon András gondnok és Huszti János s. lelkes. Az estén Huszti János s. lelkes mondott biblíamagyarázatot, és ének- és zenészművekkel, szavalkókkal alábbiak szerepeltek: Dévényi Éva, Czirmay Erzsébet, Simándi Mária, Vencel Marika, Pásztor Endre, ifj. Pethő István.

UNITÁRIUS MISSZIÓ HÁZ:

A diákakció javára a következő újabb adományok érkeztek a Misszióház pénztárába: Albert Ferencné, dr. Imreh Dénes Miskolc és Úrmöcsy Jenő Gargalom 100—100, dr. Mátyás Dezső Kaposvár 40, Sebestyén Károlyné Eger 30, Armankó Dávid Szombathely, Bencze László Bázakerettye, dr. Csiki Gábor, Gidó Béla, ifj. Gidó Béla, Gidó Károly 10—10, Ajtai Kovács József és Ujvári László 6—6, id. Péterfy Gyula és dr. Péterfy Gyula 5—5 Ft. További szíves adományokat kérünk az Unitárius Misszió Ház 57.275 sz. csekk számlájára, hogy a nehéz anyagi helyzetbe jutott Misszióház diákothona, ha szerény keretek közt is, de fenntartható legyen a jövő tanévben is.

MISKOLC:

1947. máj. 18-án, a miskolci unitárius szórvány leányegyházközséggé alakult, melyben a hívek lelki gondozását a közszeretben álló Buzogány Kálmán debreceni lelkes végzi nagy odaadással és buzgósággal. Közgyűléseit, valamint presbitéri gyűléseit egyházköri főgondnokuk, dr. Imreh Dénes közjegyző lakásán tartják, aki a kis leányegyházközség világi ügyeinek intézésében munkálkodik nagy hozzáértéssel és önzetlen buzgósággal. Egyházi életük említésre méltó eseményei voltak ez évben: Ápr. 3-án Nánásv Éva egyházi afia tartotta esküvőjét Sallay Lászlóval, kiket az istentisztelet be-

fejezése után Buzogány Kálmán lelkes keresetlen, meleg szavakkal üdvözölt és egyházi áldásban részesített.

Pünkösöd másodnapján konfirmáltak és először járultak az Úr asztalához Fésüs Juliska, Fésüs Ferenc pénztáros nagyobbik leánykája és Kása Ágnes.

Jún. 26-án Kása Gabriella kedves énekvezérünk és vallásoktatónk szép eredménnyel leképesítőzött és tanítónői oklevelet szerzett.

Júl. 3-án dr. Imreh Dénes egyházköri főgondnok leánya Katóka tartotta eljegyzését szűk családi körben, Zsigmond Barna gépészmérnök afiával Győrből.

HIVATALOS RÉSZ.

Pályázati hirdetés egyházköri titkár-előadói állásra. Pályázati határidő 1949. augusztus 31. Pályázhatnak: unitárius vallású, lelkes, tanári vagy jogi képesítésűek. Az állás javadalma az egyházköri irodában tudható meg.

Evangéliumi Keresztények a Szovjetunióban

Nemrég ünnepelte nyolcvan éves fennállásának évfordulóját az orosz evangéliumi mozgalom, amely több különböző ágon elindulva, a Szovjetunióbeli Evangéliumi Keresztények Tanácsában egyesülve megtalálta a maga nagyszabású tevékenységének külső formáját is.

A nyolcvanadik évforduló alkalmából a mozgalom folyóirata, a Bratszkij Vesztnyik („Testvéri Hírnök”), külön számot adott ki. Ebben J. I. Zsitkov ismerteti az oroszországi evangéliumi mozgalomnak életét, az orosz kereszténység hitrejutásának történetét, továbbá az evangéliumi irodalom és az evangéliumi énekek nyolcvan esztendejének eseményeit.

A magyar kereszténység bizonyára nagy örömmel fogadja szovjetoroszországi testvéreinknek ezt a közvetlen és hiteles dokumentumát a saját életükről.

Az ízléses könyvecske a Református Egyetemes Konvent sajtóosztálya kiadásában jelent meg, ára 3.50 forint. Kapható könyvkereskedésekben és az iratterjesztők-nél.

UNITÁRIUS ÉLET

A lap tulajdonosa a Magyarországi Unitárius Egyházkör.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Barabás István.

Budapest, V., Koháry-utca 4.

Évi előfizetési díja: 12 forint.

Nyomatott Máté Ernő könyvnyomdájában, Budapest, VIII., József-u. 41. szám. — Telefon: 137—626.

CIM: